

amețec de loc la alegori, cei din urmă sînt sufletul alevilor.

Din incidentul înălțării Împăratului Austriei cu Împăratul Germaniei la Gastein, înălțare, ce trece drept dovadă pipăbilă despre alianță, se domoșește între ambele imperii, foile din Germania se ocupă serios cu cele ce se petrec în viața internă a Austriei și constată necesitatea unei reacțiuni neapăsătoare, politici estere și marșuri. Resultatele, la care ajung fole, deschid o perspectivă slabă pentru alianța austro-germană.

Între articule „National Zeitung” dice în articolul său despre înălțarea monarhilor următoare:

„Astăzi nu poate să mai fie de loc vorbă despre existența unui echilibru între stînga și dreapta parlamentului austriac; dreptă premeditațiune sau domoșește escluziv, ministrii trebuie să își se poale, dacă vor să mai rămână în ofițiu.”

Fiindcă Împăratul Francisc Iosif ține la alianța cu Germania, e de sigur o părere a monarhului, că nu se pot face „prea multe concesii Slavilor, cu toate că Împăratul doarește să-i mulțamească și pe aceștia. Slavii fiind prea pătimași și neprecugetați în năvălirea ce dau asupra a tot ceea ce german, venind la putere, se vor silii a face imposibilă ori ce cooperare cu Germania în vremi de pace și de război. Deci cătă vreme Slavii nu și vor schimba simțimentele sau dacă guvernul nu se emancipă de Slavi, alianța Austriei cu Germania devine problematică. Mai este și un alt motiv pentru această presupunere. Slavii adică atăta unitate imperiului într-un mod ce înșală temeri de tot mari. Ei nu sînt numai dușmanii Germanilor, ci și ai înțogii viață conform cu dorințele lor, ei vor să slăbească legămintele monarhiei și dănd provinciilor o autonomie cătă se poate mai mare ei vor să aducă prin această legislație și administrație în mîinile lor.

E un lucru problematic, dacă în urma acestor stăruințe și mai rămân potestateți imperiale destule prerogative și putere pentru a puterilor care și sînt în stare să tractate cu stăruință. Semințiole slave mai mari sau mai mici nu mai înțeleabă după astfel de lucruri, deci Împăratul imperiului haburgic trebuie să aibă între a priveghia asupra condițiilor de viață pe care se rașină existența monarhiei sale a putere mare. Împăratul Austriei privind instituțiile Germaniei află de sigur, că

între altele, de a face din țitar un bun cultivator; în absența mocașilor țitarii nu acționează în câmp, pentru moși și mult iubita lui botanărie (penepi etc.), la care ține mai mult de cătă la ori-ce, dela venirea lor s'a introdus pe lîngă celelalte culturi și aceea a porumbului; la început nu-i prea convenia această plantă, căm deranja pe calduri cu prășilele ce reclama, dar sub implinșinea mocașului a început a se deprinde, a face mai multe feluri de culturi, a le alăta, astfel am văzut, mult și de nouă în zilele arondismentului Megidia și altele erau scoperte de porumb, ce vegeta într-un mod admirabil; în multe părți omul calare nu s'ar fi putut vedea.

Românii din lungul Dunărei, face culturi foarte întinse și variate.

Afară de cătă și lapte, mocașii se macină și cu înfășurătoare unor herghelii de cătă foarte frumoase; așe puțin eita ca exemplul întelei ală mareă herghelie a fraților Moțoi dela Chiorciștea; unul din acești frați căuta în sbrătorile pascelii a cumpăra din

prințipii germani nu sînt f derivalisti slavici și de aceea implinșea promisiunilor ce și le făcut Germania e garantată.

În Franția au să se aleagă reprezentanții poporului în corpurile legislative în August 21 st. n. Principele Napoleon e supranumit „prințul roșu,” și „Plon-plon,” reprezentantul bonapartist, a aflat cu cale a eși togmăi acum din reserva sa a un manifest, care face senzație. Manifestul este adresat comitetului bonapartistic, cu toate aceste prin el principele vorbește cătă Franția; el pășese ca pretendent decemdată la preșidul republicii. Principele declară, că poporul francez n'a uitat meritele familiei Bonaparte; el se pretinde ca eredele Napoleonilor și ca reprezentantul ideilor democratice. Programul principalei este clar și cu privire în cuvintele eliberate. Vom reproduce manifestul.

Călătoria țarului la Moscova se vîdește acum că n'a fost ricca de nihilisti, după cum se crede; ea, după cum spune un corespondent al „Tribunei” din Berlin, are să fie o contrademonstrație a înălțării dela Gastein.

Nouă constelații europene.

În privința noiei constelații europene, ce se semnalează dela Berlin, corespondenții vienes al jurn. „Standard” telegrafază următoarele acesteii foi:

„Po ai să se consideră ca un ce netăgăduit, că a apropiare între Franția și Germania este una din principalele ținte ale actualei politici a principelui de Bismarck. Este înțeles și recunoscut marca însemnată de unitate și solidaritate între Franția de o parte și imperiile aliate Austria și Germania de cealaltă parte. Una din urmările ce mai dorite ale acestei înțelegeri ar fi stabilirea păcii europene pe o basă solidă și scaparea continentalului de oprimă presiune a sarcinii militare, care eșază acum ca o nămilă asupra și i paralizează energia. În legătură cu această înțelegere la care seșă principele de Bismarck, după cum se șice, mai are la vedere și un alt scop. El speră, că mai curînd sau mai tîrziu să facă din ea un punct de plecare pentru o uniune vamală între cei trei State mari din centrul Europei. Cancelarul german crede, să poată escluzi din Franția Germania și Austria, pe cătă și va eși în puținie, fabricatele engleze și altele strine. Poate că ideea să pară o chimăra pentru ceterorii englezi, dar mise asigură, că unii din bărbații de Stat dintr-o parte mai influenți din Austria, simpatizează foarte mult cu vederile și scopurile atribuite principelui de Bismarck în această privință.”

Discușii încă au un amăsar de rășă pentru hergheliază să: spun aceasta ce se fi bine cunoscute frumoasele intenții ale acestor oameni și rolul lor asupra agriculturii și ameliorării raseilor de vite, cătă etc. din Dobrogea, unde au degenerat completamente, deși în trecut se șice, că tot mocanii duceau remonți Rusiei și altor țări fiind din această Românie transdunăreană.

Afară de mocani și țepșeni se mai șice încă în țara de Ungari, care ocupă cu oile și cătă vite. Ungarii au început a se ocupa cu creșterea și alăta omului bună, au grajduri mari sistematice zidite ce poartă, avînd curți separate etc. Ei sînt în general stabiliți, încă de mult prin comunele distruse din războiul trecut, de unde au emigrat Tătarii sau Cerchezii, cum de exemplul frații Hagi Jeciu, dela Hagi-Cabal, și Klein lîngă Coșova și alți oameni foarte avuți, cari face și glăgăria înțelesă pe morană celor comune pășite posedănt tereneri cu acte (ampli) proprii sau cumpărate de pe (ampli) înaltele peșceli. (Va veni.)

La aceea comunicări „Pall Mall Gazette” face următoarele observații:

„Ca principele de Bismarck urmărește o asemenea uniune vamală, aceasta este cu totul în acord cu preducțiile, ce are pentru planurile colosale și mijloace, eroice. Există însă îndoielă, că întrozitorul țar german, care a dat protecțiunilor un stimă atît de mare în Europa, este cel mai bun promotor pentru introducerea unei comenșii liber continentale. Cea ce uită aceia, cără și tem de uniune vamală din centrul Europei, este, că ori-ce înțelegere a spațiilor protecțiunilor însemnate a scoldere a numărului și zelului partizanilor lui.”

Coropondențe particulare

de „Telegrafului Român.”

Brad-Zarand, în 20 Iunie 1881. Nu ne sînt deșșus dese și multele necesari, cari trebuie se le îndurăm în continuu, dela neamicii și vor vitoriții națioinei noastre! Nu ne apasă destul de greu multele sarcini publice! Nu ne lasăm să trîim. De loc, deșșus aleo naturii, esundării, forțunelor și grîndina, nimicindu-ne totală toată agonia, în mai multe părți ale monarhiei noastre?!

Toate aceste și altele nemunerate de natura acestora, par că nu sînt de ajuns pentru de a ne amări până în suflet, pentru de a debilita cu încetul baza existenței, sau cel puțin baza prosperității noastre?!

Durere! se constat că nu ņm public, ci pentrucă amărul, durerile și ranele noastre să se mărească, să se potenteze și mai tare, par că s'au conjurat și soarta contra noastră, răpind din mijlocul nostru — așa cătănd sistematic — pre mai mulți bărbați bine meritați, și devotați ai națioinei noastre?!

E proaspătă încă fîrta depusă pe osîmîntele lăcăților de pia mînoasă, pe osîmîntele lăcăților de trovicuie etc. și eată crudă și nesățioasă moarte, în 15 ale curții, după un morb îndelungat, răpi eară din mijlocul nostru pe un alt bun și energetic luptăcu al națioinei noastre mult probate — pre neobosit și mult zelosul protopretșir ger. or al Tractului Zarand, Nicolai I. Mihelitanu.

Deci pre scur numai „vieu amintii numai unele șchile din vicia regrețului și trîit. De loc, deșșus aleo compunerea Biografiei susmențioanului altei pene mai destere.

Răposatul de pie memorie, N. I. Mihelitanu s'a născut în comuna Vinograd lîngă Sebeșul sănt în a. 1836. Studiile sale gimnasiale lea început și percurș în gimnasiul din Hlaj până în clasa a II-a, apoi lea continuat în Sibiu, până în cl. a V-a gimnasiale. De acînd a trîit în țara, a avut memoriorul și marele arhiepiscop și metropolit Andreu baron de Șag una, la Carlovii, unde apoi fîn cu succes bun studiile gimnasiale și cele teologice, înșusindu și cunoștința limbilor slavice.

La un ap după fînirea studiilor fu aplicat ca învățător și apoi ca director la clasele normale din Reginari în care calitate funcționă mai mulți ani. De acîl fu ales de paroh și profesor la școala în Brașov, de unde la 1872 după alegerea sa în mijlocul nostru ca protopretșir tractat de director al gimnasiului rom. ger. or din loc.

Cătă energie, căt zel și devotament a desvoltat defunctul în Domnul în decursul vieții sale pline de activitate, pre terenul școlar, bisericesc și național, o sciu prea bine toți aceia, cari au cunoscut memoria și fînirea. Dar număria atăia, răposatul în înfășăratul seui zel, nu s'a mulțamit, cu înplinșea cu acurată a datorințelor legate de ofițele sale, el a asudat și a lucrat foarte mult și în înmulțirea literaturii noastre, compunînd manuale de Gramatică pentru clasele

normale, care se propun și astăzi conlucărul la vocabulare etc.

În scurt, activitatea continuă, în cordarea prea mare, cari l caracterizau „s'au accelerat, morbul de carele patimia și au produs stergerea atît de timpurie a unei ființe nobile!”

Prelungă aceste căt de nelușterat a fost în ofițul seui se vede de acolo, că după o activitate atît de mare și de atîtă în calitate numai ca protopretșir și director gimnasiale în răsșio de care după înșșii 10 ani, și'a lăsat prea scumpa soțu cu 4 fi în o stare materială foarte precară, așa încăt se poate șice, că defunctul n'a trăit și nu s'a oboșit pentru ai se, ci pentru școala, biserică și națioine, de cari au binemeritat.

Așa în adoe! Chiar și înmormentarea răposatului a fost o viaă dovadă, despre stima și iubirea, de carea s'a bucurat, chiar și afară de margine — pentru un atare individ — foarte înguste ale estinșului seui Tract!

Înmormentarea se săvîrșă Vineri 17/29 ale curg. la 3 ore după înșșii, sub conducerea par. protopretșir arhiepiscopesc și secretari consistorial Nicanor Frateșcu, luînd parte la funcțiunile rituale par. protopretșir al Devei Ioan Papiu, și mai întreaga preșșie tractuală. Poporul din parohie și din tract, îmbrăcat în haine de serbătoare de jale, toată înțelegința din loc și din grău fără deosebire de confesiune și naționalitate, domni și doamne, veniră ca să desoie iubitori le pînărie spiritual, respective amii onora dea din urmă. În biserică după terminarea prohodului cuvîntarea funerals a roști pontificalele protopretșir, care la momentul de înțevător Ioan Ger m a în numele corpului didactic dela institutele de învățămînt din loc, al căror director a fost răposatul. În ambele cuvîntări se depinșă în lînăminte generale meritele răposatului pe terenul bisericesc și național, precum și pierderea cea mare pentru poporul românesc, cu deosebire din acest ținț, prin moartea acestui zelos bărbat.

Perdereă acestui bărbat deci, este foarte mare, pentru Biserică, pentru școala și pentru națioine!

Cu mult mai mare înș și mai dureros este dohul neconsolaverei sale soșie, devenită vedvă în floarea etății sale, cu micuții orfanii de bunul lor părinte!

Pronia D-voacă să se îndure și să aibă durerile cele mari ale acestora!

Atotputernicul Dșen se măngăie pe cei înfrătați, ear' răposatul se fi facec loc de pașă în sinurile lui Avram, căci scumpă memoria va rămăni totdeauna neștergă în inimile noastre, și cu deosebire în fragedile inimii ale elevilor institutului din loc!

„Fie i țerăna ușoră!”

Georgiu Pîrău,
prof. și catichet giann.

Nr. 138. C. R.

Expozițiunea română din Sibiu.

Avis!

La espresa dorința a mai multor exponenți, se prelungește termenul însinurării obiectelor pentru expozițiune până la 3/5 August a. c.

Totodată se aduce la cunoșșință publică, că pentru espresă de acord cu preșședintele comisiei dîna de Vineri 21 August (2 Septembrie) ear' pentru a poamert Sămbăta 22 August (3 Septembrie).

În fine fiind avisați numai la puterile noastre, ne lăm vob, a mai reșșerț rugarea, ca cei ce pot și voi, să se binevoiască a contri-

